

Насръкамъ *и. св.* накормлю похлебкой: Па свари му казанъ чорба, Насрѣкай го, наяди го. *M. 276.*

Наставникъ *с. м.* наставникъ. **Наставница** *с. ж.* наставница: Царица Феофания избираше за царство то и за лѣгло то си такъ възни наставници и управници, конъто ѹ бѣхъ по срѣдце. *P. 140.*

Наставихъ *и. св.* **Наставямъ** *и. дл.* наставлю, наставляю; придавамъ, придаю: Човѣкъ зелъ та наставилъ дървото съ юдно парче, и оно становало дълго. *Ч. 259.* Па си скубе (св. Петаръ) отъ косата Отъ косата едно влакно Наставя го сось листото, Хванѣха сѫ грешни души. *M. 46.* Вила въ сърдце ми силѣ настави. *Гп. 28.*

Настанъ *с. ж.* въ тавтологическомъ выражении настанъ настанало: Шо е настанъ настанало Во града Троема. *M. 31.*

Настанѫ *и., св.* **Наставамъ** *Настаямъ* *и. дл.* 1) настану, настаю: Наше царство достанало, Турско царство настанало. *Д. 39,* 17—18. Че сѣди Рада въ темница Тѣжмо ми деветъ години,—И десетата настава. *З. 206.* Слѣдъ сѣвероисточенъ вѣтъ настая хубаво врѣмя. *Л. Д. 1871 р. 96.* Настанѣа единъ непроходни гори, трѣнѣа и расталяци.—2) приду, вступлю (куда либо): Минаха поле широко, Настанаха гора зелена. *M. 161.* Изминаха пола широку, Настанаха гора зеляна. *D. S. 7, 58—59.* Минахъ гора, минахъ друга Настанахъ гора ясенова. *Ч. 334.* Тамъ настаналъ хараміа, Старъ Балабанъ, старъ хайдутинъ, Со сина му Янкула. *M. 226.* Вѣрвѣли що сѫ вѣрвѣли, Минали поле широко, Настили гора зелена. *З. 355.* ср. *M. 100, 81.* *Ч. 293.* Вѣтрътъ помогна имъ—да излѣзатъ по скоричко отъ теченіето и да настанатъ тихо море. *P. A. 134. 3) (Макед.)* выросту: Ми є настаналъ мойотъ милни синъ, Засака твоята милна щерка. *M. 571. 4) у Rak.* вм. застанѫ, настигну: Свѣтла зара ны тамо настана Въ сътнѣ ся дракъ мы примикихъмы. *Гп. 38. 5)* повставать (о мнозихъ): Кога назат, майко, се опулих, Сите души на нози станале—Настанале и по мене тѣрчат. *Пе. 9—10 р. 89.*

Настанѫ *и. св.* **Настанявамъ** *и. дл.* 1) нѣкого, пристрою, пристроиваю, помѣщу, помѣщаю на място: Азъ чухъ, че си добре и до ведохъ братчето ти да го настанишъ нейде. *З. 338.* Той не можаше да остави дѣца си не настанены. *P. 139.* Единъ неговъ закрилникъ го настанилъ на служба подградоначилникъ въ Морлекъ, *Л. Д. 1876 р. 128.* И кога било заранта На портата ми тропатъ Овчере и говедаре—“Оти си Тодоръ не доде, Стоката да си настани?” *M. 134.* Да стварятъ момчета коньетѣ, да ги поводятъ: тѣ ще ги настанатъ; а вие елате да си поотпочинитѣ. *Зк. 37. 2)* нѣщо, устрою, устроиваю: Сичко ѹа трябва на единъ селенинъ, стрико му кое съ милостиня, кое съ пари сичко